بررسی اتلاف حرارتی پوشش سد حرارتی نانو ساختار ساخته شده به روش EPD

حسین ملکی قلعه^۱، حسین آقاجانی^۲، محمود محمودی^۳، محمد مهدی برجسته^۴، حسین زمانی^۴ ۱- فارغالتحصیل کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی سهند، تبریز، ایران ۲- استادیار دانشکده مهندسی مکانیک، گروه مهندسی مواد، دانشگاه تبریز، ایران ۳- کارشناس ارشددانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر مجلسی، گروه مواد، اصفهان، ایران ۴- کارشناس ارشده صنعت موتورهای توربینی، تهران، ایران ۴- کارشناس ارشد، صنعت موتورهای توربینی، تهران، ایران ۲- مستهhmoudi@iaumajlesi.ac.ir (تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۶/۱۶، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۹/۲)

چکیدہ

امروزه پوشش های نانوساختار مزیت های خود را بر پوشش های میکروساختار دیکته کردهاند. بعلاوه، موتورهای توربینی در کاربردهای مختلفی مانند صنایع انرژی مورد استفاده قرار گرفتند. به علت دمای کاری بالای موتورهای توربینی، میزان طول عمر پره های توربین کاهش می یابد که مهمترین عیب موتورهای توربینی محسوب می گردد. پوشش های سد حرارتی به عنوان یک تکنیک برای کاهش دمای پره های توربین مورد استفاده قرار می گیرد. در پژوهش حاضر پودر SYZ در ابعاد نانومتری و میکرومتری بعنوان لایه ی سد حرارتی به روش الکتروفورتیک بر روی سوپر آلیاژ اینکونل LC- ۷۱۳ پوشش داده شد. ارزیابی فازی و مورفولوژیکی مواد به ترتیب توسط پراش اشعه X، میکروسکوپ الکترونی روبشی و میکروسکوپ نوری انجام گردید. نتایج بیانگر برتری پوشش نانو از نظر مورفولوژیکی، سختی سطح و اتلاف حرارتی نسبت به پوشش با ساختار میکرون می باشد.

واژههای کلیدی:

پره توربين، پوشش هاي سد حرارتي، ساختار نانو، اتلاف حرارتي.

۱ – مقدمه
گسترش جمعیت و به موازات آن تقاضای بیشتر برای استفاده از انرژی از یک طرف و افزایش روز افزون هزینه تولید انرژی، شرایطی را ایجاد کرده است که تلاش محققین را در تمامی

زمینه های علمی، به سمت تولید و توسعه محصولاتی با هزینه کمتر و در مقابل طول عمر بیشتر سوق می دهد. توربین های گازی و موتورهای دیزل از جمله پر کاربر دترین

تجهیزاتی هستند که به طور گستردهای در تولید برق و موتور هواپیما مورد استفاده قرار می گیرند. بنابراین هر گونه پیشرفت در بهینهسازی که منجر به کاهش مصرف سوخت و افزایش بازده آنها شود، منجر به صرفهجویی خواهد شد[۱]. استفاده از یوشش های محافظ حرارت (¹TBC) در توریین های مصرفی در صنايع توليد برق و هوافضا باعث افزايش بازدهي آنها به بيش از ۲ درصد می شود که این مقدار معادل دهها میلیون دلار صرفهجویی در سال میباشد[۲]. پوشش های سد حرارتی از حدود سال ۱۹۸۰ میلادی مورد بررسی قرار گرفتند. پوشش های TBC، پوشش های سرامیکیاند که بر روی زیرلایه های فلزی مقاوم به حرارت مانند سویر آلیاژها، پوشش دهی میگردند[۳]. اغلب سیستمهای TBC شامل یک زیرلایه سویر آلیاژی هستند که با یک پوشش واسط فلزی و یک لایه سرامیکی پوشش دهی می گردد[۳]. شکل (۱) شماتیکی از محفظه موتور توربینی و کاهش دمای سطح پره توربین با حضور پوشش واسط فلزی و TBC را نشان میدهد. از بین متعدد مواد سرامیکی، زیرکونیای پایدار شده با ۸٪ وزنی ایتریا (8YSZ) با دارا بودن خواص مطلوب تری نسبت به دیگر ترکیبات بعنوان یک انتخاب برتر جهت TBC مطرح است[۴].

پوشش SYSZ نانوساختار به دلیل ارتقا خواص فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی نسبت به پوشش با ساختار میکرون از جایگاه بالاتری برخوردار میباشد[۵]. با استفاده از پوشش نانوساختار SYSZ دمای سطح پره توربین کاهش یافته و در نهایت طول عمر کاری پره افزایش می یابد[۵]. بمنظور اعمال پوشش TBC روشهای متعددی به کار گرفته شده است که از مهم ترین آنها می توان به پاشش پلاسما و فرآیند رسوبنشانی از فاز بخار توسط پرتو الکترونی اشاره نمود[۶]. روشهای پوشش دهی برای پوشش های سد حرارتی همچون روش تجاری پلاسما اسپری مشکلاتی اعم از هزینه بالای تجهیزات اولیه و کیفیت پایین پوشش سرامیکی حاصل (به دلیل لایه لایه شدن پوشش)، مراکز تحقیقاتی را در دنیا به دنبال ارزیابی روشهای نوین و جایگزین واداشته است[۷]. در سالهای اخیر روش GP2^e به دلیل دارا بودن

مزایایی همچون سادگی تجهیزات، ارزان بودن، عدم محدودیت برای قطعاتی با اشکال پیچیده و امکان کنترل دقیق و آسان ضخامت مورد توجه قرار گرفته است[۸].

شکل (۱): شماتیکی از محفظه موتور توربینی و کاهش دمای سطح پره توربین با حضور پوشش محافظ حرارتی[۳].

پوشش دهی الکتروفور تیک یک روش کلوئیدی است که در آن پوشش سرامیکی، با اعمال میدان الکتریکی، از سوسپانسیون پایدار کلوئیدی ایجاد می شود. میدان الکتریکی موجب می شود ذرات باردار الکتریکی به سمت الکترود با بار مخالف حرکت نموده و روی آن رسوب کنند (شکل (۲))[۹].

در کار حاضر به بررسی تأثیر پارامتر شیمیایی (محیط پوشش دهی) بر کنترل کیفیت پوشش و همچنین مقایسه پوشش نانوساختار و میکروساختار از نظر مورفولوژی، سختی و رفتار اتلاف حرارتی پرداخته می شود.

۲- مواد و روش تحقيق

در این پژوهش نانو پودر 8YSZ با متوسط اندازه ذرات ۴۰ نانومتر و پودر میکرون با متوسط اندازه ذرات یک میکرون انتخاب شد. شکل (۳) الگوی پراش اشعه X پودر 8YSZ نانو و میکرون را نشان میدهد.

شكل (۳): الگوى پراش اشعه X پودر (a) 8YSZ نانو، (b) 8YSZ ميكرون.

زیرلایه بکار رفته جهت پوشش دهی، سوپر آلیاژ IN 713LC انتخاب شد. بمنظور ایجاد لایه واسط، نمونه های اینکونل پس از آماده سازی سطح تحت عملیات سمانتاسیون جعبه ای در دمای ۸۵۰°C قرار گرفتند و پوشش NiAl حاصل گردید (شکل(۴)).

شکل (۴): پوشش واسط آلومینایدی بر روی زیرلایه سوپر آلیاژ.

سوسپانسیون جهت پوشش دهی ذرات 8YSZ از حلال اتانول، استون و ترکیبی از هر دو انتخاب شد. پراکنده ساز بکار رفته ید، به میزان ۲/۰ گرم بر لیتر و تری اتانول آمین (TEA) به میزان L/ml/۱ میباشد. بمنظور پراکنده سازی ذرات جامد در سوسپانسیون، سوسپانسون به مدت ۲۴ ساعت بر روی همزن مغناطیسی و ۴ ساعت در پراکنده ساز اولتراسونیک قرار گرفت. سلول الکتروفور تیک، از یک بشر L۰۰m مجهز به نگهدارنده (برای ثابت نگه داشتن موقعیت الکترودها)، فولاد زنگ نزن بعنوان آند با ابعاد ۲۰/۲۰×۲×۳ و نمونه اینکونل به قطر میبا میباشد.

عملیات پوشش دهی الکتروفور تیک در ولتاژ ۶۰ ولت با استفاده از منبع تغذیه و زمان ۱۲۰ ثانیه انجام گرفت. پس از پوشش دهی، نمونهها به مدت ۲۴ ساعت در هوا خشک شدند. عملیات تفجوشی در دمای ۲۰۰۰ به مدت ۴ ساعت در اتمسفر هوا انجام گرفت. جهت بررسی مورفولوژی سطحی پوشش ها از میکروسکوپ نوری مدل olympus و میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مدل XL30 اخت شرکت فیلیپس از کشور هلند و آنالیز فازی پودر XL32 از (۵۹۲ه = ۲.54۵ تومون ساخت شرکت فیلیپس استفاده شد. سختی نمونه ها توسط آزمون میکروسختی سنجی انجام گرفت. افت دما در طول سیستم پوشش سد حرارتی بعنوان معیاری از ظرفیت عایق سازی حرارتی پوشش با استفاده از روش کار جمالی و همکارانش انجام شد[۱۰].

نمای واقعی و تصویر طرحواره این آزمون در شکل (۵) نشان داده شده است. بمنظور اجرای آزمون مذکور، درب کوره را با یک نسوز مولایتی جایگزین نموده و نمونه پوشش داده شده به طوری که سطح پوشش داخل کوره و انتهای بدون پوشش در معرض هوای آزاد باشد، درون نسوز مولایتی جایگزین شد. نمونه شاهد، نمونه بدون پوشش میباشد. پس از نصب نمونه شاهد، نمونه بدون پوشش میباشد. پس از نصب کرم و به مدت ۳۰ دقیقه در این دما نگه داشته شد. دماهای کوره (۵)، نمونه بدون پوشش (۵) و نمونه حاوی پوشش نانو (۵) و میکروساختار (۵) در هر دقیقه ثبت شده و نمودار دما بر حسب زمان رسم شد.

شکل (۵): نمای واقعی و طرحوار از آزمون ظرفیت عایق سازی الکتریکی [۴].

۳- نتایج و بحث

شکل (۶) تصویر SEM از نمونه پوشش داده شده در محیط استون و اتانول– استون (نسبت ۳–۱) را پس از فرآیند پوشش دهی الکتروفورتیک نشان می دهد. همانطور که مشاهده می شود پوشش حاصل از محیط استون، حاوی ترک می باشد. در حالی که پوشش حاصل از محیط اتانول– استون دارای سطح یکنواخت و بدون ترک می باشد.

شکل (۶): تصویر SEM از نمونه پوشش داده شده در محیط (الف): استون و (ب): اتانول-استون.

جهت پیش بینی وقوع ترک در زمان خشک شدن، مهمترین پارامتر اصلی یعنی تنش حاصل از خشک شدن پوشش را بایستی در نظر گرفت. میزان تنش ایجاد شده به نرخ خشک شدن، ابعاد پوشش و نفوذپذیری بستگی دارد[۱۰].

فشاربخار استون و اتانول در دمای C^oC به ترتیب برابر با ۲۰۰mHg و ۲۰۰mHy میباشد. با توجه با اینکه فشاربخار استون حدود سه برابر بیشتر از اتانول میباشد، نرخ خشک شدن و متعاقباً میزان تنش خشک شدن پوشش تر پس از پوشش دهی در محیط استون بالاتر از محیط اتانول خواهد بود. از طرفی محیط اتانول به دلیل کشش سطحی بالاتر تمایل به پوسته شدن پوشش را در پی خواهد داشت. به این ترتیب ترکیب اتانول-استون با نسبت ۳–۱ بعنوان بهترین محیط جهت بدست آوردن پوشش یکنواخت و بدون ترک انتخاب شد. شکل (۷) تصاویر SEM ازپوشش TBC نانوساختار و میکروساختار پس از عملیات

حرارتی در دمای C[°]۰۰۰ نشان میدهد. در این شکل موفولوژی پوشش با ذرات نانو بیانگر تراکم بالای پوشش نسبت به پوشش با ذرات میکرون میباشد. نتایج سختی سنجی در تأیید تراکم بالاتر پوشش نانو ساختار نسبت به ساختار میکرون میباشد. سختی پوشش با ذرات نانو حدود ۴۰۰ ویکرز و پوشش با ذرات میکرون در حدود ۱۰۰ ویکرز میباشد.

شکل (۸) سطح مقطع پوشش 8YSZ بر روی زیرلایه اینکونل پس از عملیات حرارتی را نشان میدهد. همانطور که مشاهده میشود پوشش از یک رافنس خوبی برخوردار میباشد که نسبت به پوشش های پلاسما اسپری در سطح بالاتری از کیفیت پوشش TBC برخوردار میباشد.

شکل (۹) نمودارهای دما- زمان (از انتهای نمونه در فضای آزاد) برای نمونههای بدون پوشش(b)، حاوی پوشش میکروساختار (c) و نمونه نانوساختار همراه با دمای کوره (a) را نشان میدهد.

شکل (۷): تصاویر SEM از پوشش TBC پس از عملیات حرارتی در دمای ۵۰۰۰۰ (الف): میکروساختار و (ب): نانوساختار.

شکل (۸): پوشش نانو 8YSZ بر روی زیرلایه اینکونل حاوی پوشش واسط (الف): سطح پوشش و (ب): سطح مقطع پوشش.

مشاهده می شود که با افزایش دمای کوره دماهای انتهای نمونه ها نیز افزایش می یابد. با رسیدن دمای کوره به ۲°۹۰ و ثابت شدن دما اختلاف دمای نمونه حاوی پوشش میکروساختار با نمونه بدون پوشش حدود ۲°۲۰ و با نمونه نانوساختار در حدود ۲۶۰۶ می باشد. چنین افت دمایی بالایی به دلیل ساختار زیر کونیای پایدار شده با ایتریا می باشد. مکانیزم هدایت حرارتی در زیر کنیا در دماهای پایین تر از ۲۰۰۰۵، انتقال فونون می باشد.

شکل (۹): نمودار گرمایش کوره بر حسب زمان برای نمونه بدون پوشش و نمونه پوشش داده شده به روش EPD.

- [4] D.R. Clarke, C.G. Levi, "Materials Design for the Next Generation Thermal Barrier Coatings", Annu. Rev. Mater. Res., Vol. 33, pp. 383-417, 2003.
- [5] R.S. Lima, B. R. Marple. "Thermal spray coatings engineered from nanostructured ceramic agglomerated powders for structural, thermal barrier and biomedical applications: a review", Journal of Thermal Spray Technology, Vol. 16, pp. 40-63, 2007.
- [6] R.Toylor, J.R. Brandon, "Microstructure, composition and property relationships of plasma sprayed thermal barrier coating", Surace And Coating Technology, Vol. 50 pp. 141-149, 1992.
- [7] H. Maleki-Ghaleh, M. Rekabeslami, M.S. Shakeri, M.H. Siadati, M. Javidi, S.H. Talebian & H. Aghajani, "Nano-Structured Yttria-Stabilized Zirconia Coating by Electrophoretic Deposition", Journal of Applied Surface Science, Vol. 280, pp. 666-673, 2013.
- [8] M.F. De Riccardis, D. Carbone & A. Rizzo, "A novel method for preparing and characterizing alcoholic EPD suspensions", Journal of Colloid and Interface Science, Vol. 307, pp. 109-115, 2007.
- [9] I. Zhitomirsky, "Cathodic Electrodeposition of Ceramicand Organoceramic Materials. Fundamental Aspects", Adv. Colloid Interface Sci., Vol. 97, pp. 279-317, 2002.
- [10] G. W. Scherer, "Theory of Drying", J. Am. Ceram. Soc., Vol. 73, pp. 3-14, 1990.
- [11] H. Jamali, R. Mozafarinia, R.Sh. Razavi & R. Ahmadi Pidani, "Evaluation of thermal insulation capability of plasma-sprayed, zirconia based thermal barrier coatings", Iranian journal of surface science and engineering, Vol. 14, pp. 77-83, 2012.

٦- یی نوشت

- [1] Thermal Barrier Coating
- [2] Electrophoretic Deposition

هدایت حرارتی در سرامیکهای زیرکونیایی بستگی به پراکندگی فنونی دارد. در ساختارهای کریستالی پراکندگی فنونی در نتیجه برهم کنش با عیوب شبکه نظیر جاهای خالی و مرزدانهها، افزایش مییابد. کاهش اندازه ذارت و بعبارتی افزایش مرزها به پراکندهسازی فنونها کمک نموده و به همین افزایش هدایت حرارتی در نمونه نانوساختار بیشتر است [11].

٤- نتیجه گیری

پوشش دهی الکتروفور تیک بعنوان روش نوین، ارزان و با کیفیت سطحی بالا در پوشش دهی TBC در کار حاضر ارایه می گردد. پوشش دهی سرامیک ها به روش EPD بر روی فلزات بستگی زیادی به شرایط محیط پوشش دهی دارد. محیط غیر آبی استون و اتانول برای پوشش ذرات سرامیکی زیرکنیا انتخاب شد. میزان فشاربخار بالای استون در حین خشک شدن پوشش، ترکهای فشاربزار بالای استون در حین خشک شدن پوشش، ترکهای سطحی را باعث میشود. با استفاده از ترکیب محیط پوشش دهی با اتانول، پوشش یکنواخت و بدون ترک است. همچنین رفتار سختی پوشش با استفاده از ساختار نانو در پوشش ZSV8 ارتقا یافت. در کار حاضر با پوشش TBC حاصل از GPG، میزان کاهش دما در سطح قطعه استراتژیک موتور توربین به بیش از کاهش دما در سطح قطعه استراتژیک موتور توربین به بیش از عیقسازی حرارتی TBC را افزایش داد.

٥- منابع

- G. W. Goword, "Progress in coating for gas turbine airfoils", Surface and Coatings Technology, Vol. 108, pp. 73-79, 1998.
- [2] U. Schulz, C. Leyens, K. Fritscer & M. Oeter, "Some recent trends in research and technology of advance of thermal barrier coating", Aerospace science and technology, Vol. 7, pp. 73-80, 2003.
- [3] J. R. Nicholls, "Advances in coating design for high-performance gas turbines", MRS bulletin, Vol. 28, pp. 659-670, 2003.